

Платва три пъти седмично
въ неделникъ, среда
и петъкъ.

АБОНАМЕНТА Б:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
всяко 1-во число отъ ме-
сеца. — вниати продължават

ТЪРГОВСКО ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Ценитъ за обавитъ сж
За кв. сантиметр 2-50
лв. за годиши, вѣщавни,
непродоли 1-50 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и пр. отъ
колъ по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.

Всичко що се отнася до
всестранна се адресира до:
Търгов.-Промисленна За-
щита, Варна, „Вестникъ“ 8.

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Телефонъ № 281.

БЪЛГАРСКА ГЕНЕРАЛНА БАНКА

Акционерно Дружество основано въ 1906 год.

отъ

Banque de Paris et des Pays-Bas, Paris,
Banque Commerciale Hongroise de Pest, Budapest,
Allgemeine Oesterr. Boden-Credit-Anstalt, Vienne.

Капиталъ напълно внесенъ лв. зл. 50,000,000.

Централа С О Ф И Я

КЛОВОВЕ: Варна, Бургасъ, Пловдивъ, Русе и Ломъ

КОРЕСПОНДЕНТИ ВЪ ВСИЧКИ ГРАДОВЕ ВЪ БЪЛГАРИЯ И ЧУЖБИНА

ИЗВЪРШВА ВСЪКАКВИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ.

Приема **ВЛОГОВЕ** по сѣтка и естествени книжки.
СКОНТИРА търговска полици.
Прави **АВАНСИ** срещу депозитъ на **СТОКИ.**

Извършва преводи за всички по-големи градове въ България и странство.
Телегр. адресъ: Генералбанкъ. Телефонъ Варна № 88.

ПИВОВАРНАТА и спиртна индустрия.

Преди да вземемъ въ по-дробноститъ, които ни чертаатъ цифритъ — научно и практически установени — за нормалнитъ и невѣроятно тежкитъ облаганя съ акцизи, данѣци и данѣци надъ данѣцитъ двестъ най-важни индустрии, които импулсиратъ главниятъ помилъченъ и доходенъ стопански отрасълъ въ страната — земледѣлнето, и именно индустриятъ за пиво и спиртъ, ние смѣтаме за необходимо нужно да се спремъ върху една проста женска сѣтка и като простъ примѣръ да посочимъ какви грамади сж несобраноститъ въ преосѣтанята на фискалъ и колко несправедлива е държавата въ фаворизацията на единъ отъ творцитъ на стопанското дѣло на страната предъ други такива, които, обаче, иматъ преимуществата, че много по на едро принасятъ своята данъ на държавната хазна и въ творчеството си въ страната, нежели първитъ, които, освенъ дребния приносъ къмъ държавната хазна, съставляватъ и единъ ужасенъ тормозъ за държавата съ неадекватнитъ си и постоянни претенции за големи и по-големи облекчения всъкъкви други, а най-главно данъчни и формалности.

Да вземемъ, най-първо, бирената индустрия. Тя се третира като винена и спиртна и се облага като такава. Обаче облагането ѝ далечъ не съответства на една, ни на друга. Ето защо:

Виното съдържа 10 до 15% алкохолъ, а облага се съ 75 стотѣнни на единъ литръ; ра-

китата съдържа 35 до 40% алкохолъ, а облага се съ 2-20 лева на единълитръ съ акциза. Несобрано съ тази пропорция на облагането, бирата, съдържа само 2 1/2 - 3% алкохолъ, облага се съ 5-55 лева на 1 литръ съ акциза. Ако базата на облагането се ръководеше отъ мѣрката и принципа на справедливостта, следвало би бирата да се облага, съобразно съ съотношенията на съдържащиятъ алкохолъ — максимумъ по 0-25 лева на литръ*). Плащането отъ нея равнява по-нагоре е лавно разорение на плащания фабрикантъ, то е равносилно да спре развитието на тази индустрия. И тя спря: Русе затвори, Ломъ затвори, Кошана сжщо, Пловдивъ сжщо, Сливенъ сжщо, а къде ли не спря? Даже въ София, Шуменъ, Търново, Гор. Орховецъ, Ст. Загора и Варна, кадето още се борятъ съ голѣмитъ парични затруднения до 2/3 отъ производствата си намалиха — съ по 1/3 отъ производствата си едва продължаватъ съществуването си. И това се дължи на същипателниятъ и разорителниятъ акциза отъ 5-55 лева на 1 литръ бира. Той акциза най-фатално се отрази на развитието на биреното производство миналата година, по още по фатално ще се отрази той презъ текущата и идната 1927 год. поради навѣдено голямата ефтиния на виното, тъй изобилно тази

година. И отчасти работящитъ още фабрики ще трѣбва да се закриятъ и се простятъ съ производствата си, защото виното не ще имъ позволи да впреятъ. Това обострелство се изтъква и отъ пазожението на Пловдивската търговско-индустриална камара, въ което четемъ следното:

Причинитъ, които пречатъ за нейното (на бирата) развитието сж предимно отъ фискаленъ характеръ. Голѣмиятъ акциза отъ 5-55 лева на литръ бира е същипателенъ, особено при днешнитъ низки цени на виното (к. н.), за това производство“. И добавя камарата:

Той (размѣра на акциза б. н.) не съществува въ никаква държава и за да подкрепимъ и потвърдимъ мисълта си, достатъчно е да споменемъ, какъ до като въ Ромъния се заплаща акциза 50 лей (около 36 лева) за 100 литри бира, а въ Сърбия 80 динара (около 200 лева), то у насъ се заплаща пакъ за същото количество 100 литри бира (555) петстотинъ петдесетъ и петъ лева, т. е. 3 и 15 пъти повече“.

Очевидно е, че въ странитъ, които сжщо залагатъ за развитието на индустриятъ си и които съзнаватъ, че въ индустриятъ е залогъ на бъдещето на всѣка една съвременна културна държава, по-човѣшки и по-патриотично, да кажемъ, гледатъ на тази работи. Ромъния и Сърбия, като лозарски и винарски, дори съ международна винена обмяна, страни, направиха сж добритъ си сѣтки да насърчаватъ и равняватъ паралелно единитъ и другитъ стопански отрасли и като помагъ, именно, всичко това присърдце, нагаждатъ и об-

лаганията си съобразно съ тия свои идеали и отремежи за по-далечното бъдеще.

А какво правеше нашата държава въ дружбашкия режимъ? Какво следва да прави още и днесъ — „отъ единъ капакитетъ отъ 800,000, а при напръгане и при едно малко подобрене и отъ 1,000,000 хектолитри годишно, како същевременно имъ позволи да взематъ и онова мѣсто въ индустриятъ, което по право имъ се полага, днесъ — казва Пловд. търг.-инд. камара — при това положение на вѣщата, пивоварнитъ фабрики едва произвеждатъ 150 до 200 хиляди литри годишно т. е. около 1/3 отъ тѣхнитъ производителенъ капацитетъ. Малкото производство на биренитъ фабрики не е въ състояние вече да ги рентира“, заключена камарата; а ние ще прибавимъ къмъ това заключение и, че: фабриктъ по-една, по-две умирагъ; че най-после бирената индустрия ще умре, за да отвори пътъ за нова сѣтка на примитивното бозаджийство, отъ което държавата не получава ни стотѣнна акциза, а и страната не се ползува ни то бодка.

Това, именно, ние нарекаемъ кръчмарска сѣтка и пиванска политика — отъ модерното и доходното, да отивашъ къмъ примитивното и фалиралото като поминачно общонародно средство. Това ние наричаме политика на обскурантизма, която въ дружбашкото врѣме се алиментираще отъ личнитъ просташки и завистнически качества на носителитъ ѝ; които намразиха своята духовна храна въ мракътъ и невежеството на маситъ, които крехка режимътъ и съ царула газета, и съ цененицата, подъ силата и трепета, ялагаха мълчание и търпено на воячкия и всѣкаквия гнетъ.

Но сега! Именно сега още да се прави такава политика, право, за насъ е необходимо, нашиятъ умъ не може да побере едно подобно положение на възродено отъ интеллигентни умове невежество и ретроградство! Ами, че да съдействуващъ за съживяването на създадени вече и дали добри стопански и икономически резултати индустрия, да повредитъ на стопанското развитие на страната, да закриешъ сигурни доходни за народа и за държавата стопански източници и финансови доброты — това е ретроградство, това е обскурантизмъ, това е една забравана на многията и отговорноститъ, които носи всѣко едно правителство; това е единъ ударъ за националната стопанска и

отечествена маториялна, а джже духовна култура, какъто може да напасе на страната ни само единъ. чуждъ на отчовестнитъ ни интереси, вѣщакшенъ врагъ.

500 милиона лева. събирани въ равостояние на 50 години, за да се обзаведе и здраво закрепи пивоварната индустрия и въ мигъ да се упробавитъ — какъвъ ударъ е той за цолата страна! И отъ що, и защо да се упробавитъ? — отъ глѣбави стопанска политика! Ожщото е и съ спиртовата индустрия, за която ще се покажемъ!

Alvanitino.

Повелителна дължностъ.

Въ дружбашкото врѣме, когато бившия капитанъ на параходи Антонъ Прутинъ колеше кучето и когато бѣше станалъ делегатъ на правителството въ Българското парламентарно д-во, съ благи думи, съ поинани отношения и обръщения и съ . . . голѣми обещания, Тодоръ Каракашевъ, Петко Кирчевъ, Александръ Петровичъ и С. о. го убедиха да изиде предъ Недѣлко Атанасовъ утвърждаването на новозработения уставъ за парламентарно д-во, съ който тѣ обезпечаваха неговата автономия, т. е. неучаствиането на правителството въ избирането на 4-ма отъ членоветъ на управителнитъ съветъ и за признаването правото на директора да е равногласенъ съ другитъ членове на управителния съветъ, като му се даде и правото да внима участие и като директоръ и като членъ на управит. съветъ въ решаването на всички дружествени въпроси. За правителството се запази правото, въмето единъ платенъ постояненъ делегатъ, да има двама редовни членове отъ него назначени въ управителния съветъ. Тѣй че, акционеритъ да участвуватъ въ управлението на д-вото съ 5 души, а правителството съ 2-ма, защото така се спазвала автономията на д-вото. И веселиния А. Прутинъ въ 24 часа свърши тази работа — д-вото стана автономно. Обаче и Каракашевъ, и Кирчевъ, и Петровичъ станаха веселии всемогъщи и несъмнени господари на д-вото. То се смѣни отъ правата на акционеритъ съ собственото дѣло на тези три-четирма души, които начнаха да се разпореджатъ съ него като съ бащинъ си имотъ.

Въ сжкия ивиѣнецъ уставъ тѣ направиха и друго нѣщо: за себе си иредвидяха тантимеи отъ бруто приходи на д-вото по 14%, а за акционеритъ — по договора сключенъ съ държавата за субсидиитъ, които тя плаща — опредѣлиха само по 12% книжни отъ нето приходъ. И почнаха тия веселии несъмнени господари да държатъ по 100 до 130 хиляди лева на лице тантимеи, а на акционеритъ да даватъ една по 48 лева книжни на акция, която струва 400 лева влатни и въ тържището струва минимумъ 400 лева.

На врѣмето ние въстанахме

*) Фабрикантитъ сж готови да платятъ и 225 лева, ако е да се помогне на държавата; но не повече отъ това.

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

БЪЛГАРСКИ ИМУЩЕСТВА Д-ЕО ЗО Захарни индустрия — Гор. Орѣховица

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно пресувани тухли, блокове, кленове, огнеупорно брашно.

Огнеупорността на тези изделия е изпитана в Вишето Техническо Училище в Прага, където се констатира, че тя е 1720° С.

КАХЛОВИ готворски печки и за отопление на стаи приспособени за горене на дърва и кам. вж. гл. **Марски керамиди и машинни тухли.**

Изисквайте най-износни оферти от фабриката.

Телеграфен адрес: „Захарната“ Гор. Орѣховица.

противъ това некачествено посегане върху правата на дребнитѣ акционери, но никой не ни подкрепя и Ан. Пруткин уакони толкова желаната автономия, а че и баснословнитѣ тантиеми, въ ущърб на самото д-ство. Ние продължихме кампанията си и до днесъ я продължаваме, но вълцитѣ се съдобиха съ сигурно и безопасно леговище въ министерството и бродятъ въ вж. гл. — започнаха да прескачатъ и въ още по-дравитѣ и, ужъ, по добре изенатѣ кошари. Тѣ вече нѣматъ боязнь отъ никого, нито се срамуватъ отъ никого за дѣлата и постъпкитѣ си. Малко доказателство ли е това, което стана преведенъ съ житаритѣ? И какъ говори това станало съ житаритѣ? Може би г. инженеръ Данчевъ, който менажира тия хора и инженеръ Гайчевъ, който всѣка година общава да вземе предъ министра страната на онеправданитѣ и непочтено третиранитѣ дребни акционери, но който събвешката за всичко гласува въ общитѣ събрания а циркула не изпълнява обещанията си, може би казваме тия двама и следъ анкетата въ нея не еж видѣли и не ще могатъ отъ нея нищо да разбератъ. Но народа вижда. Народа вижда, че неговото народно дѣло е неутрѣгнато отъ ржцетѣ му, че то е вѣло въ ржце, които, отъ народно, го сж преобрѣнали въ частно спекулативно предприятие, което не държи смѣтка за никакъвъ моралъ, за никакъвъ патриотизмъ, нито, уви! за никакво си народно стопанство: минимумъ 40 милиона лева загуби прѣтърпя нашето народно стопанство отъ вастоя на износа на върнениитѣ храни и отъ кривата припѣчането отъ къде да се намѣри и купи навло; съ десетки милиона лева загубиха търговцитѣ ни все по сжщитѣ причини и поради откъва на „Сервизи Маритими“ да достави продаденото на експортеритѣ ни навло. Но народното (sic) Българско парадно д-во не се помръдна отъ мѣстото си да помогне на тоя нашъ пародностопанственъ износъ. То не счете за нужно да смѣни веднага ливнитѣ си за до ближнитѣ пристанища и да вирегне за по-далечнитѣ въ служение на народния износъ всѣкитѣ свои параходи и да снаси отъ загуби търговцитѣ и народното ни стопанство, загуби тѣй непоносими. Неговѣтъ параходъ „Варна“ едва съ сила го искара правителството отъ трето степенната линия, за да го постави на линия сждбоносна за нашата родна житарска търговия и за народното ни стопанство. И при какъвъ скандалъ стана това отбиване отъ тая третостепенна по значението си линия!

Нужно ли е да има на лице още и други по-франтски причини и основания за правителството да се валови и тури край на тая оамова до сущъ пакостна автономия въ парадното д-во и да го отнеме отъ ржцетѣ на тия, които повече отъ 10 години го управяватъ безъ да прибавятъ въ него нѣщо и които отъ 6 паракода, доведоха ги до 4 безъ изгледъ да напредне нѣкога? Не е ли срамното, не е ли и грешно да се торможатъ дребнитѣ акционери и винаги да се държатъ въ безвѣстностъ за вложенитѣ си въ д-во капиталитѣ? Не е ли и престъпно да се оставятъ нѣколко души да спекулиратъ и се разпоредатъ както щатъ съ д-вото, което народа е съдалъ да му служи при всѣка нужда? При случаи важни и много още по-важни отъ преведенитѣ — случаи на безисходна транспортна криза?

Мислимъ, че нужда е, належаща нужда е правителството да отстрани днешнитѣ управници отъ д-вото, да възстанови общата акционерна равноправностъ и да го извади отъ експлоатацията на тия 3—4 лица, които хахайничатъ въ него.

Българското риболовство.

Не много отдавна, въ нашия вестникъ изказахме нашето мнение и съображенията си по въпроса за Морското риболовство. Въ настояще време, съ пристигането въ нашитѣ води зафрахтования отъ правителството холандски траулеръ „Кникеръ“ въпроса за нашето риболовство е повдигнатъ въ страницитѣ въ нѣколко вестници, между които в. „Миръ“ брой 7889 отъ 15/X/26 г. (статията на г. Т. Николовъ) и брой 7913 отъ 15/XI/26 г. (статията на г. Др. Ва. Бурилковъ). Статията на първия ревюиора реферата прочетенъ отъ г. Консула във София, на основание научнитѣ цифрови и практически данни. Както самиятъ докладъ на г. Консула, така и ревюето на г. Николова носятъ напълно опредѣленъ въгледъ върху необходимостта по брѣговетѣ на България да се организира морското риболовство безъ всѣкакъвъ рискъ отъ страна на капиталиститѣ. Статията на г. Бурилкова, оагласена „Фантазия и действителностъ“, дава съвършено обратното, т. е. порицава всѣки починъ и предришава благитѣ начини на риболовството. Ние взимаме смелостта да въразимъ на статията на г. Бурилкова съ действителността, а не съ фантазията, като почнемъ отъ вж. гл. сж руската пословица: „беда е, когато общара почне да пече банички, а банитария

почне да прави обуца“.

Най-първо, г. Др. Бурилковъ изтъква, че въ Черно море главно значение иматъ рибитѣ: скумбрия, чирозъ, паламудъ и ги нарича пасажни; имащи по-малко значение рибитѣ: калканъ, карагъвъ и кефалъ, не указвайки пасажски ли сж тия рибитѣ или мѣстни, съвършено не съобщавайки количеството на улова на единтѣ и другитѣ поне приблизително. По научнитѣ и практически данни количествата на тия рибитѣ сж неограничени. Въ мѣстнитѣ рибенъ паваръ сж малко, предвидъ, че нѣма най-главното — а то е морската риболовна организация, нѣма специални морски кораби, нѣма необходимитѣ оръдия за ловитба, нѣма специалисти (такива бѣха гърцитѣ и турцитѣ, сега изселени).

Рекомандуванитѣ отъ г. Др. Бурилкова оръдия за ловитбата никога не ще дадатъ и най-малко удовлетворителни резултати, тѣй като въ „таланитѣ“ рибата влѣпа случайно въ зависимостъ отъ насоката отъ теченията, вѣтроветѣ, вълненията, температурата въ водата, вѣдухътъ и др. Гъръ гъръ и аламанитѣ на малкитѣ веселни лодки могатъ да работятъ само блико до брѣговетѣ, а следователно, рибата идяща въ разстояние отъ 20 до 40 километра отъ брѣговетѣ и на дълбочина до 40 метра по горѣпоменатитѣ причини, т. е. теченията, вѣтроветѣ, вълненията, температурата и пр. за рекомандуванитѣ оръдия е не-уловима. Др. Бурилковъ е единъ отъ многото изгубили свои капитал на „таланитѣ“, защото като неапповнатъ самъ съ това дѣло, нему не му е познато, че да ловишъ рибата на „талана“, това е дѣло лотарийно. Въ странствата талияна, гъръ гъръ и аламана се вѣмѣстватъ отъ новитѣ оръдия за лова на рибата, напрѣръ, кесийната мрежа, кесийнитѣ сакъ, плаващата мръжа, която е съвсемъ друга система, а прилага се и трала. Работата съ тия оръдия се извършва въ открито море на морски кораби съ единъ или другъ двигателъ, т. е. съ моторенъ или паренъ, а не на черупки отъ яйца съ двигателъ отъ работнически мускули. Др. Бурилковъ казва, че той е забѣлвалъ голѣмъ успѣхъ на ловитба въ българскитѣ брѣгове отъ рибаритѣ пришелци, следователно, ако има рибата за пришелскитѣ елементи, то такава има и за всѣки умеючи да се занимаватъ съ морско риболовство.

Предложението на г. Бурилкова да се организира риболовъ съ аламини и гъръ гъръ съ моторенъ влакчъ на разстояние само на 10 мили отъ брѣгътъ, не надържа критика, тѣй като, по по горе казанитѣ причини рибата преминаваща по дачетъ отъ 10 мили отъ брѣгътъ, все пакъ, ще бжде неуловима. Последното показва пълното неразбирание разликата между морскитѣ риболовѣ и прибрѣжнитѣ. Др. Бурилковъ казва: „Може ли да се направя повече за сега за ловѣтъ на нашитѣ пасажни рибитѣ? и отговаря: „Авъ смѣтамъ, че — не“, предлагайки въ сжщото време моторни влакчи съ гъръ гъръ и аламини. Питания повече отъ страни и предложениа повече отъ чудновати. Др. Бурилковъ говори, че гъръ гъръ и аламинитѣ, струващи повече отъ 150 до 200 хиляди лева следва да се предпочитатъ предъ „трала“ (трала струва максимумъ 70 до 80 хиляди лева). Съ такива предложениа г. Бурилковъ извършва своята абсолютна некомпетентностъ нито по риболовство, нито по оръдия за риболова, защото „трала“ е оръдие за ловитба на дълнитѣ рибитѣ, а гъръ гъръ и аламанитѣ за рибитѣ пасажни. Замѣтиването едното

съ другото оръдие е абсурдъ. При това трябва да се забѣлжи, че съ „трала“ може да се лови есетра, калканъ, ливецъ, сельодка, акула и др., а аламанитѣ и гъръ гъръ не могатъ да валовятъ ни една отъ тия рибитѣ, макаръ тѣ да се намиратъ и въ повърхността на морето. Твърдението на Др. Бурилковъ, че предвидъ на откъдетъ вие въ българскитѣ брѣгове на есетрата (есетрата, моруната) организацията на широкото риболовно предприятие е „химера“, е повече отъ погрѣшно. Есетрата се вж. само въ Каспийското, Черното и Азовското морета, въ никакви други води на земното кълбо не я нѣма. За откриването безспорно голѣмото и изгодно риболовство въ България достатъно сж даже и тия породи отъ рибитѣ, които посочва г. Бурилковъ. Отъ 150 породи рибитѣ на Черното море, на Др. Бурилкова не сж познати даже и единъ процентъ. За сведение на г. Бурилкова съобщяваме, че отъ 150 породи въ Черно море, 65% сж пасажни рибитѣ и 35% местни. Такива рибитѣ, като барбунитѣ, хамсията, сарделата, саргантъ, кафта, сельодката, (карагъвова), кефала, лефера, лакердъта, сафрида и др. се ловятъ по сезони въ годината, т. е. въ врѣмето ѝа приждането и взаимаването имъ отъ Средиземното море, а другитѣ „дълнитѣ рибитѣ“ въ врѣмето на преминаването имъ отъ по-малкитѣ дълбочини до дълбочини на 90 метра и обратнo; всѣкитѣ споменати породи рибитѣ ги има въ Черното море въ неизчерпаемо количество.

Морското риболовство има своята особеностъ въ Черното море: по научнитѣ данни на професоръ Квиновичъ е известно, че колкото повече се лови рибата, толкова повече тя ще дохожда въ Черното море.

Твърдението на г. Бурилкова за несполучливата работа на холандскитѣ траулеръ „Кникеръ“ е преждеремнено и неоснователно. Траулера „Кникеръ“ е зафрахтованъ отъ министерството за изучане Черното море не само въ едно направление на доказателствата въ промишленото риболовство. Той, споредъ сведенията, които ние имаме, дава и други ценни резултати, които ще запознаятъ г. Др. на каква дълбочина, при каква температура, въ какво разстояние отъ брѣгътъ преминава рибата и пр. Не бива да се иска за 3 мѣсечна работа на траулера, а фактически за нѣколко дни, такива именно резултати, каквито ги има отъ рускитѣ проф. сорти биолози и на частнитѣ лица работили въ Черното море 30 години. Колосалнитѣ успѣхъ на траловата ловитба отъ 1908—1911 години (забранена отъ рускитѣ правителства) е доказателъ и противрѣтенъ.

Указанието отъ г. Бурилкова, че траулера „Кникеръ“ не покрива разходитѣ си съ уловената рибата сжщо носи характера на некомпетентността; научнитѣ работи не носятъ и не сж длъжни да носятъ характера на дѣла за печалби, това е едно, а второто е това, че траулера „Кникеръ“ е научна яхта и за промишлено риболовство не е приспособена. Грѣшката на Д. вото Norderlicht и на капитана е въ това, че тѣ не сж научни съосвършено отобеноститѣ на Черното море и дойдѣха съ траулеръ съ сравнително слаби силъ за изискванията. За изучане особеноститѣ на Черното море освенъ разходването на врѣме и на пари, потребно е още и друго нѣщо, което г. Бурилковъ не би могълъ да го разбере, това за него не е лесна работа. Следнаше, обаче, г. Др. Бурилковъ да отправи своятъ протестъ противъ повикания холандски траулеръ за държавна смѣтка

не сега, а когато тоя въпросъ се внасяваше въ васадинята на роднитѣ общества, по който въпросъ се много говори и писа. Споредъ насъ протеста на Др. Бурилкова сега за сега напомни „махането ржж“, подиръ боя“. За изгодата на морското риболовство могатъ да се напишатъ цѣли томове, но това не ще даде началото. Необходимо е по имачитѣ се материали, научни и практически, да се пристъпи къмъ работа. Повтаряме, както и въ първитѣ наши статии, специалисти и вж. гл. има, трябва да бждатъ послушани и да се почне ловитбата на рибата подъ тѣжкото ржководство.

Ал.

Закона противъ лихварството.

Въ нашия вестникъ еж изказа вече по принципъ г. Юларий — човѣкъ е практическа подготовка по тия въпроси, но твърде компетентъ за да се почита и уважаватъ мнението му — за резултатитѣ, които биха могли да се очакватъ отъ тоя законъ. Къмъ казаното отъ г. Юларий ние неще прибавимъ нищо отъ страхътъ да на повредимъ на отливния ефектъ, произведенъ отъ писаното отъ него, а ще прегледаме въ твърде въси черти тѣхъ основни положения, които тоя законъ усвои, за да тури край, до известна степенъ, може би, на вулгаритѣ и миско пакостно за стопанскитѣ ни животъ лихварство.

Въ чл. 1 той предвижда: на-казание ватворъ не по-малко отъ 6 мѣсеци и глоба отъ 5 до 50 хиляди лева за тия които даватъ пари въ заемъ подъ лихва, подъ каквато и да е форма годишно, които да превнава сконтовия процентъ на Б. Н. В. съ 6 единици и то — при авансирани пари срещу закупени вещи, при отсрочване плащане на неплащане или при смяняване на други двустранни договори, които иматъ характеръ на кредитирание. Въ подобенъ случай виновнитѣ могатъ да бждатъ лишавани и отъ права, посочени отъ чл. 30 п. п. 1—3, 5 и 6 отъ наказателния законъ. Лихвата при подобнитѣ случаи може да се плаща въ началото или при неплащането на вадѣлженето, като еж неж вж. гл. и всички видове комисии, бвжъ процентитѣ, които заемодателъ получава отъ печалбитѣ като сдруженикъ въ предприятието.

Съ сжщото наказание (сж. гл. чл. 9) се наказва и оня, който съ знание служи за посредникъ при извършването на престѣпленето по чл. 1. А тоя, който извършва престѣпленята по чл. 1 и 2 по ваняетъ или като рецидивистъ, ще се наказва съ строгъ тѣмниченъ ватворъ до 5 години и съ глоба отъ 10 до 100 хиляди лева. А когато посоченитѣ въ чл. 1, 2 и 3 престѣпления сж извършени отъ името на дружество, наказанието се налага, освенъ на непосредственитѣ извършители, сжщо и на ония членове отъ дружеството, които по право го представяватъ и, съ знанието на които е било извършено престѣпленето. Сжщо така, когато престѣпленето е извършено отъ прокуритѣ или пълномощнитѣ, наказанието се налага освенъ на непосредственитѣ извършители, а и на господаря, отъ ямето на которого е било извършено наказуемото деяние. Но съ тона наедно, по чл. 5 предвижда се наказание строгъ 5 годишенъ ватворъ за длъжника, който съ целъ да лиши своя кредиторъ отъ възможностъ да получи вземането еж, продаде или лихтежира чрезъ безвѣзменъ или пренидно вземменъ актъ свой моди-

живът имотъ или продаде или заложил чрезъ сѣщо такавъ актъ свои движими имоти. На тѣхъ распоредба на чл. 5 е дадена и обратна сила — длъжника ще се наказва, макаръ ипотека или залог да сѣ извършени преди влизането на закона въ сила. Тяжестта за доказване, че сдѣлката е възмездна и че се е налагала отъ нѣкаква реална нужда, лежи върху самиятъ длъжникъ.

Съ предвиденото въ чл. 5 наказание, по силата на чл. 6, се наказва и всяко друго лице, участвувало като страна въ една отъ тѣхъ сдѣлки на длъжника съ знание за тѣхната целъ.

По чл. 7 неважния разпоредъ на лихвата може да се докава или предъ гражданскитъ съдъ, чието решение, съгласно чл. 21 отъ закона за углавното съдопроизводство, е задължително на углавния съдъ, или пъкъ направо предъ углавния съдъ.

Съ този новъ законъ за лихварството се отмишляватъ всички други закони, които му противоречатъ.

Промислена изложба въ Габрово.

Получихме за обнародване долната разгласа. Съ най-голямо удоволствие даваме и мѣсто и понавме да бжде не само прочетена, а и вачетена — вѣнча да се отнесе съ голѣмъ интересъ къмъ нея:

„П. Г.

„Габровската Градска Община умолява Почитаемата Редакция да хроникира въ близкитъ броеве на вестника Ви следното съобщение:

„Габровската община ще устрой мостренна изложба отъ произведенята на Габровската промисленост. Изложбата ще се открие на втория денъ на Коледа — 8 януари идуща година, въ помещението на построеното отъ общината презъ настоящата година модерно основно училище въ квартала „Скокова поляна“. За отиване и връщане отъ Габрово по железницитъ сѣ направени постѣпки да стане съ 50% на маление. Изложбата ще трае отъ 8 до 16 януари идната година и ще представлява извънредно голѣмъ интересъ за всички, които се интересуватъ отъ произведенята на Габровската индустрия и занаяти“.

Казвахме по горе: тая разгласа да се прочете и вачете — всѣки единъ да се отнесе съ много по-голямъ интересъ, отколкото би требвало, къмъ нея; а на това мѣсто прибавяме: и да изгледятъ единъ голѣмъ дялъ къмъ себе си и къмъ страната си. А тая дългъ е: попки да знае какво може и какво има: страната му — да знае какво произвежда тя и какъ прогресира.

Изложбата на габровската промисленостъ ще представлява оная равновидностъ на проявения въ последнитъ 20—25 години български промисленъ гений, тая ще представи въ най-голямото равнообравие същността на направения прогресъ на страната ни по отношение на промислеността, или нека се наравимъ съ думитъ, които придружаватъ горната разгласа: „та ще покаже мощта и постиженията на българската промисленостъ“.

Кой най-богатъ и кой най-сиромашъ български гражданинъ въ страната не би направилъ за себе си и едно удоволствие, същевременно, ако откъсне 2 до 3 дни отъ сжщото си време и отиде нѣколко десетки лева отъ ередствата си за да посетит тая изложба, която ще бжде първа по родътъ си въ България и която ще е истинското огледало за всѣки българинъ, колко България е порастнала и надраснала въ промислено отношение врѣмната на робството и колко ѣ е нужно

още да работи за да се педигне до висотата и степенята на единъ дейовителенъ промисленъ колостъ.

Апелътъ ни е: всѣки българинъ да посетит габровската изложба за да види и истинската българска култура, и истинското българско трудолюбие — да види българскитъ промисленъ гений.

Сушата.

Ние напоследкъ изказахме опасенията си отъ нея. Опасенията ни намираха своето основание въ продължителното бездъждие почти въ цѣлата страна и въ невъзможността да сѣ привършатъ всички есенни посѣви. Пъкъ тѣ се засяваха и отъ всевъзможнитъ най-разнообразни слухове.

Дъжда надна и, сѣкваше, настѣпил едно облекчение въ всички, които се намираха подъ тежестта на опасенията и пемистичнитъ настроения. Единъ видимъ оптимизмъ събуди вѣрата въ въздържатитъ се да продаватъ изляшецитъ отъ хранитъ си и ожилението на назира се очаква съ особенно живъ интересъ.

Падналиятъ дъждъ въ нашиятъ окръгъ отъ 3 того вечерта до подиръ обѣдъ на 4 т. м. се ячиси на 17 + 5 = 22 литри на кв. метръ; но и превъ ноцта на 4 срещу 5 продължи да вили и изчисленото количество мина надъ 30 литри на кв. метръ. Компетентно лице отъ мѣстната земледѣлческа катедрани заяви, че тая дъждъ е предостатъченъ и ще е твърде благодатенъ. Обача и неговото мнение е, че реколтата, при нормално развитие пакъ ще претърши една вагуба отъ 10 до 15%, най-първо, защото поради сухата почва твърде много се спъваше подготовката на есеннитъ посѣви, а сѣщо така и есенната дълбока оранъ, поради което последната е извършена въ много ограниченъ размѣръ. Сеидбата на винната пшеница, извършена при много неблагоприятни условия едва къмъ края на ноември, бѣше въ своя разгаръ, обаче всѣщото пространство едва достигна до 70%.

До започването на дъжда върху последнитъ пространства сѣ правени наблюдения и сѣ констатирани много явления — и такива, които земедѣлската наука непознава, поне въ литературата не се срещатъ да сѣ наблюдавани и констатирани. Но това, което изобщо е констатирано, е, че рано всѣтитъ пространства нѣкаде сѣ изсъхнали посѣвитъ, нѣкаде невиничкили, а нѣкаде върното кълило и поникнало, обаче следъ това повѣхнало и изсъхнало.

Отъ наблюдаванитъ случаи, непознати досега и на науката, сѣ следнитъ нѣколко: върното наполовина кълило, поникнало и изсъхнало — вето отъ нивата и заровено въ пѣсакъ; другата частъ кълини и пониква; върното кълило, поникнало и изсъхнало, заровено въ пѣска наново се съживява и расте; върното испито и изнемощено, по сжщия начинъ съживено, кълини и пониква и т. н. случаи, които удивляватъ за пръвъ пътъ испиталия и наблюдавалия ги земедѣлецъ.

Отъ тукъ и вѣрата, че майката земя и Богъ — Ведарите ля и т. година ще дадатъ и неще оставитъ никого гладенъ. Може би малко по късичко ще бжде дадено, въ това е всичкиятъ страхъ.

Унгария иска пристаище въ Галацъ.

Въ миналиятъ брой на кѣсо съобщихме думитъ на г. Херманъ, унгарски мѣрдавенъ чо-

вѣкъ. Тѣ сѣж: „Ако унгарската флота намѣри просторъ каде да плава, тая нече бжде утопия“. Къмъ това ние прибавихме, че Унгария, повнавайки българскитъ народъ като народъ толерантенъ въ всѣко отношение, особено пъкъ българскитъ търговецъ като толерантенъ, съвѣстивъ и до скруполюзностъ почтенъ, погледитъ ѣ сѣ обрънати къмъ България, около която да сѣздаде единъ база за своята търговия и за търговскитъ си флотъ. Но отъ страна на България, вида се, или никой не се досѣща да се умикне на тая погледъ, или никой не намира за удобно и полезно да се допусне такава база на вадушената просто-унгарска търговия.

Естествено, обаче, Унгария търси мѣсто каде да се подело и сега обръща погледъ си къмъ Ромжия — къмъ Галацъ, именно. Но тая погледъ не по малко почна да интересува и самитъ ромжии.

Въ „Пеетеръ Мюидъ“ г. Мадерсакъ помѣтитъ единъ членъ, който предиввима голѣмъ интересъ въ мѣрдавенитъ ромжиски кръгове. Тая членъ обръща вниманието на Унгария, че трябва да посетит по-голямо предпочитание и прилъзаностъ къмъ морското пристанище Галацъ на Ромжия, нежели къмъ югославискитъ пристанища, по-вече Фиуме и Сплитъ не отговарятъ на унгарскитъ искания — пята до тая пристанища е съвсемъ комплициранъ. Велествие на това трябва да се обръне голѣмо внимание въ изкористването на подниатъ пъкъ по Дунава, който представлява единчекъ сигуренъ навалъ на морето. Унгария трябва да добне илазъ на морето и да строи кораби, които да могатъ да плуватъ отъ Черно море до Буда Пеща и Боморадъ. Въ ромжискитъ кръгове гледатъ на тая инициатива, както кавахме, съ твърде голѣмъ интересъ.

Производството на кукуруза въ Ромжия.

Въ 1926 год. ѣ имало посѣтъ кукурузъ въ цѣла Ромжия върху една площъ отъ 4,075,432 хект., противъ 3,980,780 хект. въ миналата година. Констатирани се, че всѣяната площъ съ кукурузъ е била повече съ 144,652 хект. респективно 4%. Поради това тая година е била най-обилната въ посѣването на кукурузъ подиръ войната.

Благодарение на благоприятнитъ атмосферни влиания кукуруза е могаль да се равие нормално и е далъ изобилна жетва. Споредъ провинорната преценка отъ органитъ на министерството на земедѣлаето, цѣлата тавгодишна реколта на кукуруза възлиза на 57,249,161 квинтала, срещу 41,591,467 кв. презъ миналата година. Въ повече съ 15,657,694 кв., респективно 37%, което се дължи не толкова на голѣменитъ всѣитъ пространства, колкото на богато плодородие на хектаръ, който въ 1926 год. е билъ 14 квинт., когато въ 1925 год. е билъ 10.5 кв. на хкт.

Така изобилна, средната реколта не е била постигната дори въ 1920 г. Напротивъ, 1926 г. се признава за най-изобилна за кукуруза въ Ромжия.

Вѣроломство и измѣна (По случай изборитъ за търговската камара въ Варна).

Ангросистъ търговецъ ни пише възмутили работи за изборитъ за членове въ търговската камара, които учаваатъ нѣкой отъ търговцитъ въ вѣроломство къмъ съловието си и измѣна даже на собственитъ си интереси.

„Въ листата на търговцитъ, кавава ангросиста търговецъ, требваше да се всѣтѣи най-много търговския свѣтъ отъ едрата търговия. За да има примиримостъ, обаче, постигна се съгласие да се всѣтѣятъ еднакво всички търговци — едри и дребни. И нареди се, съобразно съ това, листата съ общо подобренитъ лица и имена, които мѣстното търговско дружество напечатана. За голѣма изненада на всички търговци, обаче, известни елементи, съ болни амбиции, вѣроломно измѣниха на постигнатото съгласие, подвѣдѣха рѣка на набиратели и набиратели, които нѣматъ нищо общо съ търговцитъ и търговията и провалиха листата, които изхождаше отъ взаимната воля и съгласие на търговцитъ, за да угодятъ на изборджии, противници на търговцитъ и такива, на които мѣстото би било въ всѣка друга среда, но не и въ средата на търговцитъ. Търговскитъ свѣтъ е възмутенъ отъ тая подла игра на вивираниитъ елементи; тѣ ги вѣтъ и превиратъ за това.

„Но отъ всичко това, още по-възмутителното е, че въ търговското събрание бѣ допуснати и най-радушно бѣ поереднати и приетъ отъ опонентитъ по горе елементи нѣкой си комисонеръ Ст. Поповъ, чийто комисонерски права сѣ суспендирани, но работата на когото е, да раздухва интригитъ и да поддържа сплетнитъ помежду професионалнитъ едри и дребни търговци съ комисонеритъ. Тая майчинъ и бащинъ quasi търговецъ-комисонеръ има нахалството да ваяви съ апломбъ въ търговското събрание, че той като комисонеръ и колежитъ му, като такива сѣ, ни повече, ни по-малко, опекуни на търговцитъ и че въ това си качество, тѣ най-добре имъ паятъ интереситъ, кадето и да било. И, именно, поради това си качество, тѣхно право е да иматъ и повече представители и всѣтѣпници въ камарата — че търговцитъ и особено едритъ търговци нѣматъ нужда отъ подобни представители, когато опекунитъ имъ ги защищаватъ. Това отвратително нахалство и тежката обида, нанесена на едритъ търговци не възмути само споменатитъ елементи, които подвѣдѣха рѣка на Ст. Поповъ и С-о и провалиха търговската листа, която бѣше изравъ на общата търговска воля“.

Въ заключение справедливо възмутения търговецъ кавава:

„Нека всѣки търговецъ, който тежко чувствува обидата отъ правена къмъ търговския свѣтъ отъ единъ, съ суспендиранъ комисонерски права въ познати вадуги къмъ търговията, комисонернитъ си вземе добра бѣлѣжка и когато ще подготви и дава работа на кой и да било комисонеръ да си спомни, че не защитници на интереситъ му сѣ тия, които следватъ по пята на Ст. Поповъ & С-о, а владжатели и да си помисля: следва ли, бива ли на владжателя да се дава хлѣбъ и съ тая хлѣбъ да бжде захвърлянъ по лицето“.

Ние даваме мѣсто на това справедливо възмутение на ангросиста търговецъ, като си вадяваме правото да се повтрнемъ и да кажемъ, че на хидрата трябва да се откъсне главата.

Дълга . . . опашата . . .

Какъ къситъ опашати ставатъ . . . дълги опашати? — Ей тѣи на, като се пусне отъ едного въ ходъ измислящата, че при орацта отъ нѣкого — неизвестенъ кой — сѣ наровени 2 камака; като пусне втори нѣкой, че наровенитъ камани ги близали волове; като прибави и третъ, нѣкой —

все така неизвестенъ — че близанитъ камани сѣ не камани обикновенни, а камонна сол; като прибави — за солъ и пиперъ — че 2-та кампа камонна солъ сѣ извадени отъ голѣми камени соли валежи и т. н. — опашатата става голѣма и дълга опашата. Но ето, че въ солото Манастирцица нищо не знайтъ и нищо не каваатъ за намѣрени камаца камонна солъ и никой нищо не е видѣлъ и не вича не само на юлѣми, а и на малки залежи отъ камѣнна солъ — че и инженеръ Вакърджиевъ не е намѣрилъ подобни валежи, а тая, кѣкто пушенал опашатата по вѣстницитъ не е изнамѣренъ още да посетит каде е видѣлъ най-първо двата камака, а по-после и валежитъ. И тая били вестници! . . . да пишатъ лѣжи!

Но, г-да, за сериовнитъ работи сериовно да говоримъ!

Вие кавахте, че едно лице изворало 2 камака; че на другиятъ денъ воловетъ му близали тая два камака; че сжщро тая лице или други нѣкой констатиралъ голѣми валежи отъ камонна сол! Кажете името на лицето, което е изворало каманитъ отъ солъ, кажете мѣстността, кадето сѣ валежитъ отъ солъ, кажете името на лицето, което е констатирало тая валежи — кажете какъ то е констатирало, че тѣ сѣ „голѣми валежи“.

Кажете, или мълкнете! Не алармирайте обществото съ пемислицы, съ нагли лѣжи! Българското общество се нуждае отъ възпитание въ доброто, нуждае се отъ разкритане само истинитъ предъ него — то се отвращава вѣтъ отъ вестникарската лѣжа и отъ гологанжиско вестникарство.

До тая моментъ не е намѣренъ не само ни единъ камѣкъ, но и една бучка камонна солъ. Това е истината.

Провадисецъ.

РАЗНИ ВЕСТИ.

Общественото на ромжискитъ петролни компании.

Воденитъ преговори между Англия и Ромжия за обезвреденето на ромжискитъ петролни компании, чийто петролни терени претъ арѣме на войната пострадаха, се свършиха. Английското правителство е съгласно да плати на Ромжия 5 милиона лирстерлинги обезвреда, но съ условие, че такава сума ще плати и Франция. Англия ще прехване тая сума отъ сумитъ, които тѣ има да взима отъ Ромжия, които сума възлиза на 31 милиона лирстерлинги.

Копане злато въ Русия.

„Нюйоркъ Хералдъ“ явава отъ Москва, че една американска финансова група е добила концессионно право да копане злато въ Амурската област.

Международната конференция на баннитъ за осигуряване и кредитъ.

На 8 и 9 того сѣсетя международната конференция на баннитъ за осигуряване и кредитъ въ Лондонъ, която се държа въ Лондонъ вадмаха участие представителитъ на всички голѣми банки въ Велико Британия, Франция, Бельгия, Германия, Норвегия, Швеция, Австрия, Чехославия, Польша, Унгария, Аржентина и Италия. Главниятъ въпросъ, който бѣ поставенъ на обсъждане е: какъ да се намали финансовитъ рискъ въ международната търговия.

Анкетата на след-европей- санистъ стокен борса.

На 2 тови мѣсець въ Виена се явява анкетата на средно-европейскитѣ стокови борси, въ които се обявени въпроса за съ- мѣстнитѣ мѣрки за житарства- та. Доиде се до съгласно сред- ноевропейскитѣ борси да си служатъ съ германската систе- ма, която е практична и се е по- кавала най добра, т. е. въ жи- тната търговия да се практикува въ единъ литръ, който се нарича „Reichgetreiderprob“.

Ценитѣ на вжлницата падатъ.

„Вестминстеръ Газетъ“ явя- ва, че въ английската промыш- лена конференция ще се разви- ска много на широко по въ- проса за вжлницата, чиято стой- ност много спада. Германското правителство е расходило до сега около 1 милионъ лиртер- линги въ опита, отъ вжлницата да се произведе масло. Сега и Англия ще съдействува на тия опити.

Стойнитѣ житни тържища.

Превъ изтеклата седмица цен- нитѣ на овъдирективитѣ пре- вощъ начинаха да спадатъ, поне- же вече се намалаватъ нужди- тѣ за вадморски транспортъ на вжлницата отъ другитѣ страни въ Англия вследствие прекра- тиването на английската рудар- ска глъчка. Сега вече повече се предлагатъ параходи за пре- вощъ на жито и други артику- ли, за това и фрахтовата имъ цена почна да спада съ устремъ да достигне нивото на цената преди спадката. Това обстоя- телство вече е благоприятно за европейскитѣ вносни държави на жито, защото могатъ да по- лучатъ отъ Америка житото по еднико толкова, колкото по- етнина е цената на фрахтоне- тѣ. Това пакѣтъ, не е Богъ знае каква голяма разлика, но все пакъ предивидна едно мал- ко спадане на цената. Друго едно обстоятелство, което влияе върху слабата тенденция лежи отъ известията отъ Аржентина. Отъ тамъ се доносятъ известия за твърде добри изгледи на ре- колтата. Оценена се и се пред- лага стоката ровафе — отъ 78 кгр. и баруво — отъ 79 кгр. тежина въ хектолитръ, което значи, че се очаква добра сто- ка. Така сждо и австралийска- та реколтата се очаква да е до- бра. Оценява се, че плодороди- ето ще възлвиза на 18 милиона метр. цента, срещу 13.4 мил- лиона презъ миналата година.

Венчки тия обстоятелства станаха причина, че тенденци- ята на европейскитѣ тържища бѣше малко по слаба. Но осо- бенно слаба не можеше да бѣ- де, предвидъ че въ тоя моментъ има нужда за вносъ, а има и търсене. Виена е предложила за сръбска стока: Тиса пшени- ца отъ 76 кгр. 191 чехски кр. = 785 л. 100 кгр.

Споредъ последнитѣ павестья отъ Америка, въ Чикаго тен- денцията къмъ крия на седми- цата се е затвърдила. Пшени- цата се е повишила, кукуруза сждо така се е повишилъ и то пропитъ стока и термини. На- истина, тамъ играе голяма ро- ля спекулацията, която движи ценитѣ, но говори се, че на- надекви пулъ за житото, който държи първо мѣсто на канад- ската търговия съ жито, има силата да задържи ценитѣ отъ спадане. Говори се, че тоя пулъ се е споразумѣлъ съ австра- лийскитѣ вносители ценитѣ да се държатъ, а даже и да се каратъ и още по-нагоре.

На другитѣ тържища пшени- цата е съвсемъ занемарена, тѣй че вънъ отъ всѣко влияние е отъ голѣмитѣ вариации на чи- кагскитѣ термини курсове, каквито имаше въ последнитѣ

дни. Западноевропейскитѣ пня- ци се снабдяватъ отъ Аржен- тина и Авотралия съ голѣми предложения, защото въ тия страни се очакватъ голѣми ре- колти, които се прибиратъ въ началото на годината.

Дунава.

Кукуруза се намира въ осо- бенно положение: на долу по Дунава за къмъ западнитѣ тър- жища не може да се праща, защото Липлата е по-сетина съ своитѣ кукурузъ. Освенъ това, Ромжния има по-сетинъ куку- рузъ, който въ Браила, заедно съ вноското мито (10 лиртер- линги за тонъ) не струва по- скъпо отъ 318 до 320 лева 100 кгр. Това че, по дунавски- тѣ пристанища отъ другитѣ държави, кадето ценитѣ сж много по високи отъ тия, не може да стана извращане за Браила. Тия държави по-скоро иматъ смѣтка и пѣтъ за сред- на Европа. За всѣки случай, истинската сждба на кукуруза въ сегашно врѣме е въ ръце- тѣ на Липлата, чиято беррбда прастига въ февруари и по чай- то находитъ ще се опредѣлятъ пролѣтнитѣ цели.

Боба е въ голѣма стагнация по дунавскитѣ тържища.

Ценитѣ въ чуждитѣ тържи- ща сж за 100 кгр.

ЧИКАГО.

Пшеница cts 139.— = лв. 712-50
Кукурузъ „ 74.— = „ 606-11

ЧЕХИЯ.

Пшеница чех. кр. 198.— лв. 793-23
Кукурузъ „ 111.— „ 274-93

СЪРБИЯ.

Пшеница динара 265.— = лева 649-25
Кукурузъ динара 140.— = лева 343.—

Варненска стокова борса.

9 декември 1926 год.
Стойностъ за 100 кгр.

Въ борсата има едно затих- ване въ вжлнитѣ. Спадането на ценитѣ въ странство и въ- държането въ търсенето на хранитѣ тамъ, се отрази и въ нашето тържище. И единствени- тѣ купувачи на зимницата — мелничаритѣ — отъ една сед- мица и повече сждо се въадър- жатъ отъ покупки, защото ек- спорта на брашната спре и де- позититѣ имъ се претрупана съ брашна, които стоятъ и чакатъ вносъ. Спаданята на ценитѣ се отразиха тукъ общо на це- нитѣ на всѣки артикул — на зимницата съ 20 и повече лева по долу, а сждо и на кукуруза: 1 стока жѣлтъ кукурузъ спед на до 347-50 лева, боба отъ добро качество — на 460 лева; но пакъ купувачи нѣма. Ще продължи ли това положение по-дълго врѣме не може да се каже. Но най-вѣроятното е, че това ще проличи следъ като еспортеритѣ внасятъ склади- ранитѣ си храни, които се спрѣ- ха, когато „Сервизи Маритими“ откава доставката на уговоре- ното навло. Сега, обаче това дѣство, следъ като бѣ осждено отъ арбитражни сждъ да пла- ти обезвреджани на търговци- тѣ, се е съгласило да товари по 10—12 шилинга хранитѣ и да ги транспортира. Парахода „Ганджа“ натовари, ще товарятъ и други параходи отъ сждото дѣство и следъ това ще се уяс- ни положението. Но за сега то е тежко.

Въ борсата станаха продажби: На 4 декември — 8 вагона кукурузъ, по 300—385 лева; 6 вагона бобъ, по 425—460 лева. Останаха 6 вагона зимница не- продадени; за кукуруза предло- жиха 20—30 лева по-долу.

На 6 декември — 1 вагонъ зимница, по 670 лева; 15 ваго- на кукурузъ, по 300—355 лева; 5 вагона бобъ, 420—460 лева;

1 вагонъ ечмикъ, по 427-50 лв.; 1 вагонъ ржжъ, по 580 лева. На 7 декември — 2 вагона зимница, по 640—662-50 лева; 7 вагона кукурузъ по 310—380 лева; 3 вагона бобъ, по 445 до 475 лева.

На 8 декември — 4 вагона кукурузъ, по 340—347-50 лева; 1 вагонъ бобъ, по 462-50 лева. Зимницата безъ търсене и безъ вжлници.

На 9 декември — 3 вагона кукурузъ, по 340—355 лева. Безъ никакви пристигания s/s „Гандже“ натовари и ще вдигне около 6000 тона, които стоиха складирани.

На 10/XII — 3 вагона куку- рузъ, бѣлъ по 385 л., жѣлтъ по 320—360 лева. Пристигания слаби и продажби слаби.

Бургаска стокова борса.

Сждата унилоостъ и бездей- ствие цари въ Бургаската бор- са. Твърде малко храни се ку- пуватъ за Гърция, а всѣчко друго се продава за мѣстни нуж- ди — на мелницитѣ, отъ които най-голѣмитъ купувачъ е „Голѣ- ми Български мелница“. Зим- нията варира между 700—730 лева за 100 кгр. Кукурузъ 30 тона, продадени на 3 того — по 355 лева 100 кгр.

Лиящата.

Варна, 9 декември 1926 г.

Колонияла, пияца тиха, вѣл- ки незначителни.

Манифактурата — има едно малко равнѣрдване на метража. Положение по нормално но не особено подобро. Има малко подобрене въ плащанията и протести по-малко.

Ценитѣ на колонияла се дви- жатъ:

Засаръ пѣсокъ 25-40 лв., го- лѣми каси бучки 26-90 лв., малки каси бучки 27-40 лв.; кафе 115—120 лв.; камай 228 до 230 лв.; чай 160—185 лв.; черъ пиперъ 120 лв.; бакъръ 68—70 лв.

ХРОНИКА.

„СЕРВИЗИ МАРИТИМИ“ плаща обезщетенията на търговцитѣ по решението на арбитражни сждъ и по честно споразумение съ тър- говцитѣ. Исполнява и задълже- нията си по доставката на нав- ло. Съ опржжно предпрѣждава търговцитѣ, че ще ги държи от- говорни, ако не натоварватъ до- говоренитѣ количества храни. Спираме обнародването на вто- рата си статия, до като се при- кладно спогодбата подъ ръко- водството на членъ-командито- ра на „Сервизи Маритими“ г-нъ Фувия.

Колега, издатель на провин- циаленъ вестникъ ни пише: „защо много колеги не държатъ на „замѣната“, въ това число и вашитѣ ежеднев- ници — или ще понесатъ съ това голѣми материални щети?“ Вѣрно, защо наистина много отъ колежитѣ се отнасятъ така отрицателно и съ незначитане две подъ редъ държани кон- гресни решения и редица на- дадени отъ Управителния съ- ветъ на съюза циркулярни пис- ма за „замѣна“? Жертвата, ко- ято ще направятъ колежитѣ, даже съ замѣната на ежеднев- ницитѣ си не е голѣма. А тѣ и ще се рекомпенсиратъ само съ осведомеността, която тѣ би получили за живота въ цѣлата вътрешностъ на страната, осве- доменостъ, каквато тѣ не би имали и съ най-голѣми нари- ни жертви, ако би правили да ги доблятъ. Желателно е тоя, боленъ бихме го нарекли, въ- провъ да се уреди отъ съюзно- то управително тѣло. Той е много важенъ отъ всѣка глед- на точка, а главно отъ гледна- точка на зачитането конгресни- тѣ решения и управнитѣ рав- норѣдби.

Стефанъ Г. Бенировъ антро- пическия търговецъ колония- листъ въ Бургазъ, и членъ отъ Управителния съветъ на Бургаска банка е починалъ на 29 ноември т. г. Поклонъ предъ праха му.

Привзбрани сж отъ Габровски- тѣ промышленици за действи- телни членове на Варнен. търг. камара досегашнитѣ та- кива г. г. П. Ц. х. Стойчевъ и Ив. Хр. Марокинджиевъ, като индустриалци. Избрани сж съ търговската листа отъ Габрово г. г. Лаваръ Поиминковъ и Богданъ Г. Василевъ. Съ вана- ятчийската листа сж избрани г. г. Андрей Ст. Картунковъ отъ Габрово и Тодоръ Ст. Кума- новъ отъ В. Търново. Послед- ния се преимбира, понеже и до сега бѣше действителенъ членъ на камарата.

Амбулантната търговия, съ ко- ято се така много злоупотреб- ява отъ продавачи на контра- бандни стоки, на стоки отъ фа- лсирани търговци и даже на стоки отъ вжлници придобити, напоследъкъ обрѣща внимани- ето на законно установенитѣ власти и тѣ я преследватъ за да предаватъ обществото отъ вжлници, на които се то излага отъ подобни продавачи. Особен- на заплата заслужава да се на- каже отъ варненско граждан- ство къмъ г. Варненск. г. на- чалникъ за вѣтитѣ отъ него най-строги и сждерствено най-ефикасни мѣрки за пре- ледването на всѣчки амбулант- ни търговци въ Варна, които сж съмнителни въ тѣ си дей- ностъ, или, които причиняватъ

опѣнки на редовната съ осед- лостъ търговия. Сиромаси, като сиромаси, но и въ това си по- ложение да сж една опасностъ за обществото, това законитѣ не го позволяватъ и ние все-

цѣло оправдаваме вѣтитѣ ере- шу тѣхъ мѣрки.

Изборитѣ за действителни чле- новъ на търговскитѣ камари на 5 того сж дали следнитѣ съ- стави:

Варна — индустриалци Асенъ Николовъ, Антонъ Илиевъ, Ге- орги Киряковъ, Ив. Гюлмевовъ, Станчо Савовъ и Спасъ В. Спа- совъ. Последнитѣ трима сж съ по равни гласове, а сж и по- следни по гласове. Понеже чле- новетѣ трябва да бѣдатъ 5, а не 6, то тия последни трима ще геглятъ ирѣбие кои да о- танатъ и кой да изаѣве. Тър- говци: К. Геновъ, Б. Абаджи- евъ, Ст. Андрѣевъ, Ангелъ Мержановъ и Ив. Даскаловъ.

София — индустриалци П. Глуш- ковъ, Стр. Икономовъ, Ан. Ни- коловъ, В. Пѣевъ и Кр. Влад- жиевъ. Търговци Георги Т. По- повъ, Хавмъ А. Фархи, Оникъ Асламянлъ, Д. Дѣяновъ и Пет- ко Г. Петковъ.

Русе — индустриалци Ан. Пав- ловъ, П. Константиновъ, Д-ръ Червеняновъ, В. Трънка и Д-ръ Н. Начевъ. Търговци Ив. Ц. Недковъ, Ат. Лалопъ, Хр. Гѣйдовъ, Хр. Дъчевъ и М. Кънчевъ.

Отъ дѣня на обнародването въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 24 отъ 29 априлъ т. г., е опре- дѣлено, че по точка 28 (отъ наредбата за лхвитѣ) се пла- ща на Бѣлг. Народна Банка; за влогове въ влато сѣективъ (та- кива влогове сж безъ право на предсрочно ликвидирание и лх- вата имъ се плаща въ банко- ти по курса на деня) както следва: а) На безсрочни влого- ве 5% о. б) На сроч. влогове за 6 месец. 7% о. в) На сроч. влого- ве за 1 г. 7 1/2% о. г) На сроч. влогове за 2 г. 8% о. д) На сроч. влогове за 3 г. 8 1/2% о.

ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА БАНКА
Основана на 1895 год.
Централно управление
въ ПЛОВДИВЪ
Клонъ: Бургазъ,
АГЕНТУРА КАРШИЯКА (ФИЛИЦОВО).
Извършва всѣчки банкови операции и кореспонденти
въ всѣчки градове на царството. 5-5

Най-модерна кожарска фабрика
на
а. д-во „Хр. В. Марокинджиевъ“
ГАБРОВО
Производство на всѣчки видове обушарски гънове
и други кожи.

ПЕТКО ГАТЕВЪ & С-ИЕ
ИНДУСТРИЯ И ТЪРГОВИЯ
ГАБРОВО

ПИЙТЕ САМО
ПРОЧУТОТО ПРОШЕКОВО ПИВО
Светло — Нилзенски тинъ
Черно — Св. Салваторъ 1-4